

בקי צור

ללמוד להבין ולזכור מסכת מגילה דף לא

לע"נ מרת פנינה (פסיה) ברן ע"ה

הערה חשובה: המילים המודגשות הן תמצית העניינים וניתן לקרוא אותן בפני עצמן כסיכום מהיר.

דף לא

סדר קריאת התורה

והפטרה בימות הפסח

ביום טוב ראשון של פסח. קוראים את פרשת המועדות שבספר תורת כהנים, ומתחילים מהענין שלפניה, "שור או כֶּשֶׁב או עֵז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבָּן אִשָּׁה לַה'". ומפטירים בפסח שעשו יהושע וישראל בגלגל, בספר יהושע (פרק ה').

וביום טוב שני של גלויות, קוראים בתורה כמו ביום הראשון. ומפטירין בפסח שעשה יאשיה וישראל, בספר מלכים (בי' פרק כ"ג).

ובשאר ימות הפסח, מלקט וקורא בכל יום פרשה אחת מעניינו של פסח. ואמר רב פפא, שהכוונה לארבע פרשיות שסימנן מאפ"ו: (מ) "מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח" (שמות י"ב כ"א). (א) "אִם כֶּסֶף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הָעֶנְי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֶשֶׁה לֹא תִשְׁמֹן עָלָיו נֶשֶׁד" (שמות כ"ב כ"ד). (פ) "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה פֶּסֶל לָךְ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים קְרָאשָׁנִים וְכַתְּבָתִּי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הַקְּרָאשָׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ" (שמות ל"ד א'). (ו) "וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ" (במדבר ט').

וביום טוב אחרון של פסח, קוראים בתורה בפרשת בשלח, כי ביום שביעי של פסח אמרו שירה על הים. ומפטירין, בעניין "וַיִּדְבֹר דָּוִד לַה' אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצֵּיל הַי' אֹתוֹ מִכַּף כָּל אֲיָבָיו וּמִכַּף שָׂאוֹל" (שמואל ב' כ"א), שהיא גם שירה כמו שירת הים, ומדבר בה גם מיציאת מצרים.

וביום טוב שני של גלויות קוראים בתורה פרשת "כָּל הַבְּכוֹר" אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תִּקְדִּישׁ לַה' אֶלְקִיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבֶכֶר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגֹּז בְּכוֹר צֹאנְךָ" (דברים ט"ו). ומפטירין "עוֹד הַיּוֹם בְּנֵב לַעֲמֹד יִנְפֹף יָדוֹ הַר בַּת צִיּוֹן גְּבַעַת יְרוּשָׁלַם" (ישעיה י'), לפי שהיא מפלתו של סנחריב ומפלתו של סנחריב בליל פסח היתה.

ואמר אביי, שבזמנו נהגו בקריאת שמונת הימים הללו סדר שונה במקצת, וזהו הסדר:

א. משך – "מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לָכֶם".

ב. תורא – "שור או כֶּשֶׁב או עֵז".

ג. קדש – "קִדְּשׁ לִי כָּל בְּכוֹר" (שמות י"ג).

ד. בכספא – "אִם כֶּסֶף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי".

ה. פסל – "פֶּסֶל לָךְ".

ו. במדברא – "וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי".

ז. שלח – פרשת בשלח.

ח. בוכרא – "כָּל הַבְּכוֹר".

בזמן אביי	מתחילה
משכו וקחו	שור או כשב
שור או כשב	שור או כשב
קדש לי	משכו וקחו
אם כסף	אם כסף
פסל לך	פסל לך
וידבר	וידבר
בשלח	בשלח
כל הבכור	כל הבכור

סדר קריאת התורה והפטרה בעצרת

ביום טוב של עצרת, קוראים את פרשת "שְׁבַעַת שְׁבַעַת תִּסְפָּר לָךְ". ומפטירין בחבקוק, בענין מתן תורה, "אֵלֹהֵי מִתִּימָן יָבֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר פָּאָרֹן סָלָה כֶּסֶה שָׁמַיִם הוֹדוּ וַתִּתְהַלְּתוּ מְלָאָה הָאָרֶץ" (חבקוק ג').

ואחרים חולקים, ואומרים, שביום זה קוראים בתורה פרשת מתן תורה המתחילה, "בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם בְּיוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי" (שמות י"ט). ומפטירין בתחילת ספר יחזקאל במעשה מרכבה שראה יחזקאל, שהוא דומה לענין מתן תורה, שגלה הקדוש ברוך הוא

בקי צור

ללמוד להבין ולזכור מסכת מגילה דף לא

לע"נ מרת פנינה (פסיה) ברן ע"ה

בסיני ברכב רבבות אלפי שנאן, כמו שנאמר, "רכב
אלקים רבתיים אלפי שנאן ה' בם סיני בקדש"
(תהלים ס"ח י"ח).

**ובחור"ל שעושים עצרת שני ימים, עושים
כדעת שניהם. ביום הראשון עושים כדברי
אחרים, לקרוא בו מתן תורה שהיה בששה
בסיון. וביום השני עושים כדברי הדעה
הראשונה.**

סדר קריאת התורה

והפטרה בראש השנה

**בראש השנה, קוראים פרשת "בחדש
השביעי באחד לחדש". ומפטירין "הבן
יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים פי מדי
דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מְעִי לוֹ רַחֵם
אֶרְחַמֶּנּוּ נָאִם ה' (ירמיה ל"א י"ט).**

**ויש חולקים ואומרים, שביום זה קוראים
בתורה פרשת פקידת שרה, "וה' פקד את
שרה כאשר אמר ויעש ה' לשרה כאשר דבר" (בראשית
כ"א). ומפטירין בתחילת ספר שמואל,
בפרשת פקידת חנה לפי שבראש השנה
נפקדו שרה וחנה.**

**ובזמן הזה, שעושים ראש השנה שני ימים,
ביום הראשון עושים כדעה אחרונה. וביום
השני, קוראים עקידת יצחק, "ויהי אחר
הדברים האלה והאלקים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני" (בראשית כ"ב), כדי
להזכיר זכות זו במשפט, ומפטירין "הבן
יקיר לי אפרים".**

סדר קריאת התורה

והפטרה ביום הכפורים

**ביום הכפורים שחרית, קוראים בתורה
פרשת אחרי מות, שיש בה סדר עבודת היום.
ומפטירין, "ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו
מכשול מדרך עמי. כי כה אמר רם ונשא שכן
עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דפא ושפל רוח
להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים" (ישעיה נ"ז
י"ד-ט"ו), שמדברת במדת התשובה, שנאמר
בענין, "הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות
רשע חתר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל
מוטה תנתקו" (ישעיה נ"ח ו').**

**וביום הכפורים במנחה, קוראים בתורה
בפרשת עריות, שמי שיש עבירות בידו, יפרוש
מהן, וקוראים בפרשה זו לפי שהעריות עבירה
מצויה, שנפשו של אדם מחמדתן ויצרו תוקפו.
ומפטירין בספר יונה.**

כל מקום שאתה מוצא גבורתו

אתה מוצא ענוותנותו

אמר רבי יוחנן, כל מקום שאתה מוצא
גבורתו של הקדוש ברוך הוא, אתה מוצא
ענוותנותו. דבר זה כתוב בתורה ושנוי
בנביאים ומשולש בכתובים.

**א. כתוב בתורה. "כי ה' אלקיכם הוא אלקי
האלקים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא
אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד" (דברים י"ז),
ומיד אחר כך כתוב, "עשה משפט יתום
ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה" (דברים י"
ח)**

**ב. שנוי בנביאים. "כי כה אמר רם ונשא שכן
עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון", ומיד
אחר כך כתוב, "ואת דפא ושפל רוח להחיות
רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים".**

**ג. משולש בכתובים. שנאמר, "שירו לאלקים
זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלו
לפניו" (תהלים ס"ח ה'), ומיד אחר כך כתוב,
"אבי יתומים ודין אלמנות אלקים במעון קדשו"
(תהלים ס"ח ו').**

סדר קריאת התורה והפטרה

בימות חג הסוכות

**ביום טוב ראשון של סוכות, קוראים את
פרשת המועדות הכתובה בתורת כהנים.
ומפטירין "הנה יום בא לה' וחלק שללך
בקרבך" (זכריה י"ד), שנאמר בענין, "לחג את**

בקי צור

ללמוד להבין ולזכור מסכת מגילה דף לא

לע"נ מרת פנינה (פסיה) ברן ע"ה

חג הסוכות".

וביום טוב שני של גלויות, קוראים בתורה כמו ביום הראשון. ומפטירין בחנוכת הבית שעשה שלמה, "ויקהלו אל המקדש שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי" (מלכים א' ח'), שהיה הדבר בחג הסוכות.

ובשאר ימות החג, קוראים בכל יום את פרשת קרבנות החג בפרשת פינחס.

ובשמיני עצרת, קוראים בתורה פרשת "כל הכפור" (דברים ט"ו י"ט) ופרשת מועדות שאחריה, אלא שמתחילים בפרשה הקודמת, "עשר תעשר את כל תבואת זרעך" (דברים י"ד כ"ב). לפי שיש באותה פרשה מצוות וחוקים הרבה הנוהגים בחג באותו זמן, שהוא זמן אסיף, ועת שהעניים צריכים לאסוף מאכל לביתם. ועוד יש באותה פרשה, מצוות מעשר עני, ומצוות נתון תתן, ופתוח תפתח, והענק תעניק לעבד עברי, ושילוח חפשי, והעבט תעביטנו.

ומפטירין "ויהי ככלות שלמה לבנות את בית ה' ואת בית המקדש ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות" (מלכים א' ט'), משום שנאמר בה, "ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המקדש וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו" (מלכים א' ח' ס"ו), והוא היה יום שמיני עצרת.

וביום טוב שני של גלויות קוראים בתורה פרשת וזאת הברכה. ומפטירין "וישמד שלמה לפני מזבח ה' נגד כל קהל ישראל ויפרש בפיו השמים" (מלכים א' ח' כ"ב).

וכתבו התוס', יש מקומות שנהגו להפטיר ב"ויהי אחרי מות משה", ושיבוש הוא, שהרי הש"ס אין אומר כן. ויש אומרים שרוב האי גאון תקן לומר "ויהי אחרי מות משה", אבל אין יודעין הסברא, אמאי שינה סדר הש"ס.

קריאת התורה וההפטרה

בשבת שחל בחולו של מועד

אמר רב הונא אמר רב, שבת שחל להיות בחולו של מועד, בין בפסח בין בסוכות, בתורה קוראים בפרשת "ויאמר משה אל ה' ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיד בשם וגם מצאת חן בעיניי" (שמות ל"ג י"ב). שיש שם מצוות שבת, ורגלים, וחולו של מועד, שנאמר בענין "את חג המצות תשמר" (שמות ל"ד י"ח). ומכאן למדנו איסור מלאכת חולו של מועד במסכת חגיגה.

ובפסח מפטירין, "ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרתי אליהם העצמות היבשות שמעו דברי ה'" (יחזקאל ל"ז ד') שיצאו ממצרים לפני הקץ.

ובסוכות מפטירין, "ונהי ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם ה' אקים תעלה חמתי באפיי" (יחזקאל ל"ח י"ח), והיא המלחמה האמורה בזכריה, בהנה יום בא לה'.

קריאת התורה בחנוכה

בימי החנוכה קוראים בתורה בפרשת הנשיאים בספר במדבר, שהיה הדבר בחנוכת המשכן.

הפטרת שבת חנוכה

בשבת של חנוכה מפטירין בפרשת הנרות בזכריה, "רנני ושמחי בת ציון" (זכריה ב' י"ד), שנאמר בה, "ראיתי והנה מנורת זָהָב כְּלָה וְגָלָה על ראשה ושבֵעָה גִרְתִּיהָ עָלֶיהָ ושבֵעָה ושבֵעָה מוצקות לגרות אשר על ראשה" (זכריה ד' ב').

וכשיש בחנוכה שתי שבתות, בשבת השניה מפטירין בפרשת נרות של שלמה, "ויעש חירום" (מלכים א' ז' מ'), שנאמר בה, "וְאֵת הַמְנֹרֹת חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאל לְפָנֵי הַדָּבָר זָהָב סָגוּר וְהַפָּרַח וְהַנְּרֹת וְהַמְּלָקָמִים זָהָב" (מלכים א' ז' מ"ט)

בבקי צור

ללמוד להבין ולזכור מסכת מגילה דף לא

לע"נ מרת פנינה (פסיה) ברן ע"ה

קריאת התורה בפורים

בפורים קוראים בתורה פרשת "ויבא עמלק ויקחם עם ישראל בראשית" ויקראו עם ישראל בראשית.

קריאת התורה בראשי חודשים

במשנתנו מבואר, שבראשי חודשים קוראים בתורה בפרשת "ויבא עמלק ויקחם עם ישראל בראשית" (במדבר כ"ח י"א), ובדף כ"א התבאר בהרחבה כיצד קוראים בראשי חודשים.

הפטרת שבת ראש חודש

ראש חודש שחל להיות בשבת, מפטירין "והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו ובוא כל בשר להשתחוות לפני אומר ה"י" (ישעיהו ס"ו כ"ג).

וכבר נתבאר, שכשחל ראש חודש אדר או ראש חודש ניסן בשבת, אין מפטירין הפטרה זו, אלא הפטרת שקלים והפטרת פרשת החודש.

וכמו כן נתבאר שבראש חודש תשרי, שהוא ראש השנה, מפטירין הפטרה אחרת.

וכמו כן נתבאר שבראש חודש טבת שהוא חנוכה מפטירין הפטרה אחרת.

ולהלן יתבאר בעזה"י, שגם כשחל ראש חודש אב בשבת, מפטירין הפטרה אחרת.

ונמצא שלא נאמר דין זה אלא בשבעה ראשי חודשים שחלו בשבת, והם: (א) חשון (ב) כסלו (ג) שבט (ד) אייר (ה) סיון (ו) תמוז (ז) אלול.

הפטרת שבת שהיא ערב ראש חודש

חל ראש חודש להיות באחד בשבת, בשבת הסמוכה לו לפניו מפטירין, "ויאמר לו הונתן מחר חדש ונקדתי פי יפקד מושבד" (שמואל א' כ' י"ח).

הפטרת ראש חודש אב שחל בשבת

אמר רב הונא, ראש חודש אב שחל להיות בשבת, מפטירין "חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא" (ישעיהו א' י"ד).

טורח שהיו על הקדוש ברוך הוא

נאמר בנבואה על עם ישראל, "היו עלי לטרח", ובארו שכך אמר הקדוש ברוך הוא, לא דיים להם לישראל שחוטאים לפני, אלא שמטריחים אותי לידע איזו גזירה קשה אביא עליהם.

קריאת התורה בתשעה באב

נחלקו תנאים בברייתא איזו פרשה קוראים בתשעה באב.

אחרים אומרים, קללות שבתורת כהנים "ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה" (ויקרא כ"ו י"ד).

ורבי נתן בר יוסף אומר, "ויאמר ה' אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבם" (במדבר י"ד י"א), הם דברי הקדוש ברוך הוא למשה על דברי המרגלים ובכיית העם. שהיה המעשה בתשעה באב.

ויש אומרים, עונש מעשה המרגלים "עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי" (במדבר י"ד כ"ז), שהיה הדבר בתשעה באב.

ואביי אומר, שכהיום נהגו העולם לקרוא פרשת "פי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשתחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני ה' אלקיך להקעיסו" (דברים ד' כ"ה).

הפטרת תשעה באב

לדברי רב, בתשעה באב מפטירין, "איכה היתה לזונה קרחה נאמנה מלאתי משפט צדק ולין בה ועתה מרצחים" (ישעיהו א' כ"א).

ואביי אומר, שכהיום נהגו העולם להפטיר

בקי צור

ללמוד להבין ולזכור מסכת מגילה דף לא

לע"נ מרת פנינה (פסיה) ברן ע"ה

פרשת "אָסוף אָסיפּים נָאָם ה' אֵין עַנְבִים בְּגִפֵּן וְאֵין תְּאֵנִים בְּתֵאנָה וְהֶעֱלָה נָבֵל וְאָתָּן לָהֶם יַעֲבְרוּם" (ירמיה ח' י"ג).

קריאת התורה במעמדות

מבואר במשנתנו, שבימי מעמדות קוראים **במעשה בראשית**, וסדר הקריאה מבואר במסכת תענית.

ואמר רבי אמי, שהסיבה לכך שהם קוראים במעשה בראשית, **כי אלמלא מעמדות**, הם עסקי קרבנות שישראל עושים, **לא נתקיימו שמים וארץ**.

שנאמר, "כֹּה אָמַר ה' אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי" (ירמיהו ל"ג כ"ה).

הקרבנות מכפרים על העוונות

ומצילים את העולם מחורבנו

אמר אברהם לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, שמא חס ושלוש ישראל חוטאים לפניך, ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה. **אמר לו, לאו**.

"וַיֹּאמֶר ה' אֲקִים בְּפֹה אֲדַע כִּי אֵיךְ שָׁנָה" (בראשית ט"ו ח'), כלומר רבוננו של עולם, הודיעני "בְּפֹה אֲדַע", כלומר, תאמר לי ללמד דבר, שיתכפרו בו עונותיהם.

אמר לו, "וַיֹּאמֶר אֵלָיו קָחָה לִי עֵגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלֶּשׁ וְתֹר וְגֹזָל" (בראשית ט"ו ט'), כלומר הקרבנות יכפרו עליהם.

אמירת סדר הקרבנות מכפרת על

העוונות ומצילה את העולם מחורבנו

אמר לפניו, רבוננו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים, מה תהא עליהם.

אמר לו, כבר תקנתי להם סדר קרבנות, כל זמן שקוראים בהם, מעלה אני עליהם כאילו מקריבים לפני קרבן, ומוחל אני על כל עונותיהם.

קריאת התורה בתעניות

במשנתנו מבואר שבתעניות קוראים ברכות וקללות שבפרשת בחוקותי, להודיע שעל עסקי החטא באה פורענות לעולם, ויחזרו בתשובה, וינצלו מצרה שהם מתעניין עליה.

אין מפסיקין בקללות

אין מפסיקים בקריאת הקללות, אלא שנים הראשונים קוראים את הברכות, והשלישי קורא לבדו את כל הקללות, ומתחיל בפסוק שלפניהם, ומסיים בפסוק שלאחריהם.

לדברי רב חייה בר גמזא אמר רב אסי הסיבה שאין מפסיקים בקללות, כי נאמר, "מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמְאָס וְאֵל תִּקְחַץ בְּתוֹכְחָתוֹ" (משלי ג' י"א).

מלשון הגמרא משמע, שהדבר למד מתחילת הפסוק, שנאמר, "מוֹסֵר ה' בְּנֵי אֵל תִּמְאָס", והמפסיק בקללות, מראה עצמו שקשה לו לקרות, ומואס במוסר ה' ולכן אין מפסיקים בהן.

ובמסכת סופרים מבואר, שהדבר למד מסוף הפסוק, "וְאֵל תִּקְחַץ בְּתוֹכְחָתוֹ", "תִּקְחַץ" לשון קץ וסוף, שלא יעשה בתוכחתו הפסקות וסיומים, אלא יקרא הכל יחד.

ולדברי ריש לקיש, הסיבה לכך שאין מפסיקים בקללות, כי אם כן, העולה באמצע הקללות יהא צריך לברך עליהן, וכלל בידינו, שאין אומרים ברכה על הפורענות.

בקללות שבמשנה תורה רשאי להפסיק

נתבאר, שאסור להפסיק בקריאת קללות של תורת כהנים, שבפרשת בחוקותי, אלא אחד

בקיצור

ללמוד להבין ולזכור מסכת מגילה דף לא

לע"נ מרת פנינה (פסיה) ברן ע"ה

קורא את כל הקללות.

ואמר אביי, שדווקא בקללות אלו הדין כן, אבל קללות שבמשנה תורה, שבפרשת כי תבוא, רשאי לפסוק באמצע, שאינן חמורות כמו הראשונות. שהראשונות בלשון רבים אמורות, ומשה מפי הגבורה אמרן. והאחרונות בלשון יחיד אמורות, ומשה מפי עצמו אמרן.

ומעשה בלוי בר בוטי, שהיה קורא קללות של משנה תורה לפני רב הונא, והיה קורא במרוצה ובקושי, שלא היה חפץ לקרוא, ומאחר שהתחיל, מיהר לסיים. אמר לו רב הונא, אכנפשך, כלומר כרצונך, הואיל ואתה קץ בקריאתן, אם רצונך להפסיק, פסוק, שבקללות של משנה תורה מותר להפסיק באמצע.

קריאת קללות בסיום שנה

כדי שתכלה השנה וקללותיה

רבי שמעון בן אלעזר אומר, עזרא תיקן להן לישראל שיהיו קוראים קללות שבתורת כהנים קודם עצרת, וקללות שבמשנה תורה קודם ראש השנה.

ואמר אביי או ריש לקיש, שהסיבה לכך, כדי שתכלה השנה וקללותיה.

ושני הזמנים הללו נחשבים ראשי שנים לענין דין, כמבואר במסכת ראש השנה, שבעצרת נידונים על פירות האילן, ובתשרי על מעשי בני האדם.

עצת זקנים ועצת ילדים

רבי שמעון בן אלעזר אומר, אם יאמרו לך זקנים, סתור, וילדים, בנה. סתור, ואל תבנה. מפני שסתירת זקנים, בנין, ובנין נערים, סתירה.

וסימן לדבר רחבעם בן שלמה ששמע לעצת הילדים ולא לעצת הזקנים ונחלקה מלכותו.

מדיני קריאת התורה

כתבו התוס' בשם מדרש ילמדנו [הוא מדרש תנחומא] בפרשת יתרו.

[א] אין אדם רשאי לקרות בתורה עד שיסדיר הפרשה שלוש פעמים, שנאמר "אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה", ואחרי כן "ויאמר לאדם".

[ב] ואסור לסמוך על הבימה, דמה נתינתה מעומד, אף קריאתה מעומד.

קריאת פרשיות התורה על הסדר

הכל מודים, שבכל שבוע קוראים בתורה את פרשת השבוע, בשבת שחרית, ובשני, ובחמישי, ובשבת במנחה. ונחלקו חכמים, איזה חלק מהפרשה קוראים בכל פעם.

לדעת רבי מאיר, בשבת במנחה מתחילים לקרוא את פרשת השבוע הבא, ממקום שפסקו בשבת זו שחרית. ובשני ממשיכים ממקום שהפסיקו בשבת במנחה. ובחמישי ממשיכים ממקום שהפסיקו בשני. ובשבת ממשיכים ממקום שהפסיקו בחמישי.

ונמצא שקוראים את כל הפרשה פעם אחת בלבד, אלא שמחלקים את הקריאה בין הימים, מקצת ממנה בשבת במנחה, מקצת ממנה בשני, מקצת ממנה בחמישי, והשאר בשבת שחרית.

ולדעת רבי יהודה, הן בשבת במנחה, והן בשני, והן בחמישי, והן בשבת שחרית, מתחילים ממקום שהפסיקו בשבת שחרית של שבוע שעבר.

ונמצא שבכל קריאות השבוע, מתחילים מתחילת פרשת השבוע, אלא שבשבת במנחה, ובשני, ובחמישי, קוראים שלושה, ובשבת שחרית קוראים שבעה.

ואמר רבי זירא, שהלכה כפי הדעה האחרונה, כלומר כרבי יהודה.